



# PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

## MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA 2016

*Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu.*

Týždeň 44.

DNES: TRIDSIATA PRVÁ NEDEĽA  
CEZ ROK

31. 10. 2016 - 6. 11. 2016

POSVÄTME KAŽDÝ TÝŽDEŇ ROKU MILOSRDENSTVA ASPOŇ JEDNÝM SKUTKOM MILOSRDENSTVA!

### Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 31. 10. 16	FÉRIA	+ rod. Bartáková, Babinska, Brníkova	17.00	14.00- 16.40	
UTOROK 1. 11. 16	SLÁVNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH, PRIKÁZANÝ SVIATOK	Za veriacich Na úmysel	7.00 10.00		Pobožnosť na cintoríne-14.00 -duše zomrelých
STREDA 2. 11. 16	Spomienka na všetkých verných zosnulých	Za všetkých zosnulých Na úmysel sv. Otca	7.00 17.00		
ŠTVRTOK 3. 11. 16	FÉRIA SV. MARTIN Z PORRES, REHOĽNÍK, L.S				
PIATOK 4. 11. 16	SV. KAROL BOROMEJSKÝ, BISKUP, SP. PRVÝ PIATOK V MESIACI	+ Šimon Smidžár	17.00	15.30 -16.40	
SOBOTA 5. 11. 16	FÉRIA				
NEDEĽA 6. 11. 16	TRIDSIATA DRUHÁ NEDEĽA CEZ ROK	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		

### Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 31. 10. 16	FÉRIA				
UTOROK 1. 11. 16	SLÁVNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH, PRIKÁZANÝ SVIATOK	Za zdravie Petra	8.30		Pobožnosť na cintoríne- 13.00 -duše zomrelých
STREDA 2. 11. 16	Spomienka na všetkých verných zosnulých	Na úmysel	18.00		
ŠTVRTOK 3. 11. 16	FÉRIA SV. MARTIN Z PORRES, REHOĽNÍK, L.S	+ Ján, Štefan, Anton, František Voška	17.00	14.00 - 16.40	
PIATOK 4. 11. 16	SV. KAROL BOROMEJSKÝ, BISKUP, SP. PRVÝ PIATOK V MESIACI	+ rod. Špaglova, Heretova, Bakal'ova	18.00		
SOBOTA 5. 11. 16	FÉRIA	+ Karol Pepucha a Florián	17.00	16.30	
NEDEĽA 6. 11. 16	TRIDSIATA DRUHÁ NEDEĽA CEZ ROK	Na úmysel	8.30		

**Oznamy** Modlitebná iniciatíva za Európu v rámci predsedníctva Slovenska v Rade Európy.

Tento týždeň sa modlíme za **POĽSKO**.

- Minulú nedeľu zbierka NA MISIE bola : Babín 420,- € ; Vasiľov 360,- €. Za milodary Pán Boh zaplatí.
- Spovedanie pred prvým piatkom: Babín – pondelok od 9.00 h. do 11.00 h. (najmä pre žiakov)  
pondelok od 14.00 h. do 16.40 h.; piatok od 15.30-16.40  
Vasiľov – štvrtok od 14.00 h. do 16.40 h.
- Ku chorým budem chodiť v stredu - Babín od 8.30 h. Vasiľov od 11.00 h.
- V čase od 1. novembra do 8. novembra môžeme získať odpustky pre duše v očistci.. Podmienkou je nábožná návšteva cintorína a modlitba za zosnulých. Tieto odpustky môžeme získať raz denne za obvyklých podmienok: Modlitba na úmysel sv. Otca, sv. spoveď, sv. prijímanie.
- Upratovanie kostola : Babín : 177 - 189

Vasiľov: Zdenka Hnojčíková, Daniela Kotúľová, Anna Baraniaková,  
Margita Madleňáková, Jana Kršáková, Helena Hnojčíková

**Želám Vám radostné prežívanie nedele a požehnanie do nového týždňa !**

## BRÁNA MILOSRDENSTVA K SVETU

**S**vätý rok milosrdenstva má nesmierny význam pre nás vo vnútri Cirkvi, čo sa do slávenia zapájame. Podnecuje vzrast našej viery, našej nádeje v Boha a našej lásky. Je príležitosťou pre skvalitnenie nášho kresťanstva, pre posvätenie nášho života. Ale Svätý rok milosrdenstva má aj iný význam. Má nesmierny dopad aj pre svet, pre národy a ľudské pokolenie žijúce ešte pomimo Cirkvi akoby za hranicami viditeľného Božieho kráľovstva.

Slávením Jubilejného roku milosrdenstva a jeho jednotlivých podujatí nesmierne poslúžime aj tomuto svetu, národom, ľudstvu. Je súčasťou novej evanjelizácie našich čias. Význam a dopad jeho slávenia pre národy je načrtnutý v Knihe proroka Izaiáša: *„Vstaň, zasvieť, ved' prišlo tvoje svetlo a sláva Pánova sa zaskvela nad tebou! Lebo, hľa, tma pokrýva zem a temnota národy, ale nad tebou sa zaskvel Pán a jeho sláva sa zjavila nad tebou. Národy prichádzajú k tvojmu svetlu a králi k žiare, čo ti vzišla. Zdvihni si vôkol oči a pozri, všetci sa zišli, prišli k tebe; tvoji synovia prídu zďaleka a dcéry ti z kraj sveta povstanú. Vtedy uvidíš a zažiariš, triasť a šíriť sa ti bude srdce, ved' sa k tebe obráti bohatstvo mora, poklady národov prídu k tebe.“* (Iz 60,1-5)

Jeruzalem predobrazuje Kristovu Cirkev. Slávenie Roku milosrdenstva sa deje nielen pred očami sveta, ale aj v prospech tohto súčasného sveta. Božie milosrdenstvo chce aj prostredníctvom nás prísť k všetkým ľuďom našej planéty. Nesmierne množstvo národov, pletí, kultúr, rás a všelijakých štátnych, či iných zoskupení, miliardy obyvateľov súčasného sveta sú kandidátmi Božieho milosrdenstva. Väčšina z nich nevie ešte o Kristovi a nevie ani o Božom milosrdenstve. Neboli ešte zoznámení a zasvätení - vovedení do tajomstva spásy. Národy Afriky, Ázie, Číny, Japonska a ostatných kútov zeme ešte dobre nepoznajú Cirkev. Aj v Európe sú milióny ľudí, ktoré ešte neboli vovedené do Kristovho tajomstva. Vlastne aj na Slovensku už je značná časť obyvateľstva, čo ešte nepozná milosrdného Otca.

Slávime Svätý rok milosrdenstva preto, aby sa cez toto veľké podujatie zjavila Cirkev svetu. Sláviť Jubileum nie je nič iné, ako zviditeľňovať Cirkev v očiach ľudí, čo ešte neveria. A nie je to nič iné, ako zjavovať Kristovo tajomstvo, ktorý je v Cirkvi prítomný a pripravený rozdávať svoje milosrdenstvo všetkým.

Musíme si byť toho vedomí, že to, čo sa deje vo vnútri Cirkvi, pôsobí na svet. Čo prežívame a robíme, deje sa pred tvárou sveta. Akoby sme v Cirkvi poodhalili záves a otvorili sa celému svetu. Naplňuje sa to, čo napísal prorok Izaiáš: *„Vstaň, zažiar Jeruzalem...“* Cirkev jasná nad Kristom, ktorého má vo svojom srdci a vo svojom vnútri sa predstavuje svetu. Ba priam on, mystický Kristus, tajomne prítomný a pôsobiaci v Cirkvi, sa vo svojom tajomnom tele zjavuje svetu. Slávením milosrdenstva, ale najmä jeho uskutočňovaním sa stáva vo svete viditeľným.

Na významné dni je v móde spôsobiť svetelné efekty, vystrel'ovali svetlice. Vystrel'ovanie svetlíc nech nám poslúži ako metafora. Podobné pôsobí výbuch radosti a jasnania nad Božím milosrdenstvom, ktoré prežívame v Cirkvi. Je to vyžiarenie duchovného svetla do prostredia. Keď sa každý z nás pridruží a vyžiari radosť, vyžiari svedectvo viery, zajasá ako svetlo, prispieva k zviditeľňovaniu Krista a jeho Cirkvi. Apoštol nás vyzýva: *„aby ste boli bezúhonní a úprimní, Božie deti bez hany uprostred zvrhého a skazeného pokolenia; medzi ktorým svietite ako svetlá na svete.“* (Flp 2, 15) Ak to urobíme spolu a naraz, tak svetlo zajasá a zažiar po celej zemi. Nastane výbuch duchovného svetla, ktoré osvieti aj neveriacich okolo nás.

Slávenie Kristovho milosrdenstva má veľký dopad aj na tých, čo sú nateraz ešte mimo Cirkvi. Je to výchova národov pre Krista. Svet sa zamýšľa nad tým, čo kresťania slávia, čo prežívajú. Práve týmto veľkolepým a ozaj úprimným a radostným prežívaním milosrdenstva celý rok vyžiarujeme svetlo, ktorým sa predstavuje Cirkev neveriacemu svetu. Keď po jednotlivých farnostiach slávime Rok milosrdenstva, neveriaci alebo zvykóvi veriaci sa ocitajú v pomykove, sú zneistení vo svojej nevere. Možno, že ich osvieti Pánova sláva a že dostanú pre naše svedectvo aj oni dar viery. A tak to je s celou Cirkvou voči všetkým národom sveta. My kresťania neslávime Svätý rok milosrdenstva len kvôli sebe, ale kvôli všetkým národom tejto zemegule, kvôli všetkým ľuďom dobrej vôle. Chceme, aby poznali Krista a jeho milosrdnú lásku cez svetlo, ktorým žiar jeho Cirkev aj pri oslave Roku milosrdenstva 2016.

## 2. novembra - DEŇ MILOSRDENSTVA ZOSNULÝCH

Druhého novembra každoročne slávime spomienku na všetkých zosnulých veriacich. Tento deň v mimoriadnom Svätom roku milosrdenstva bude vhodne prežívať ho ako **Deň milosrdenstva k zosnulým**. Ved' všetky prejavy našej úcty a lásky voči zosnulým sú naším každodenným prejavom milosrdenstva voči nim. Medzi skutkami milosrdenstva sú až dva skutky, ktoré sa dotýkajú našich drahých zosnulých: „**pochovávať mŕtvych**“ a „**modliť sa za živých a mŕtvych**“. Zmyslime sa o tom ako možno účinne pomáhať zosnulým a prejavovať im milosrdenstvo, ktoré tak veľmi potrebujú.

Veľkou biedou každého človeka na svete je skutočnosť, že raz zomrie. Vo Svätom písme čítame: „*V potu tváre budeš jedávať svoj chlieb, kým sa nevrátiš do zeme, keďže z nej si bol vzatý, lebo prach si a na prach sa obrátiš.*“ (Gn 3, 19) Teda každého z nás bez výnimky čaká neodvratný údel smrti. Ľudia hľadajú odpovede na otázky: Prečo je smrť? Čo bude po nej nasledovať? Smrť je pre nás tajomstvo. Pomáha nám ho osvetľovať naša viera. Ona dáva odpovede na otázky spojené s tajomstvom smrti.

Smrť je trest za prvý hriech. Pre hriech sa musíme všetci vrátiť do zeme, z ktorej sme vzatí. Nie je však koncom ani zánikom života. Je to iba dočasné odlúčenie duše od tela. Je to prechod z pozemského života do večného. Hoci je smrť spojená s veľkými útrapami a bolesťou, pozeráme na ňu s nádejou. Ved' pri smrti sa už osobne stretne s Kristom, ktorý bol po celý život našou túžbou a zaľúbením. Preto sv. Pavol apoštol napísal: „*Túžim už zomrieť a byť s Kristom.*“ (Flp 1, 23) Smrť bude náš veľký deň, v ktorom sa narodíme do večnosti.

Po smrti čaká každého človeka súd. Pri ňom sa každý musí zodpovedať za všetko, čo zmyšľal, hovoril a robil v pozemskom živote. Naším žalobcom a obhajcom na súde bude vlastné svedomie. Tu sa rozhodne o našej odmene alebo treste. Po súde pôjdeme do neba alebo do očistca, alebo do zatratenia, podľa toho, ako si zaslúžime.

Pripravenosť na smrť je najväčšou zodpovednosťou človeka. Spočíva v tom, že máme svedomie v poriadku a že sme spojení s Kristom. Na smrť máme byť stále pripravení. Upozorňuje nás na to Pán Ježiš: „*Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej neviete.*“ (Mt 24, 44) Smrť prijímame v duchu pokánia. Ponúkame ju Kristovi ako obeť za spásu seba i druhých. Tak sa v smrti môžeme celkom pripodobniť ukrižovanému Kristovi.

Voči našim drahým zosnulým sme dlžníkmi lásky. Odvd'áčujeme sa im modlitbami a skutkami milosrdenstva: „**pochovávať mŕtvych**“ a „**modliť sa za živých a mŕtvych**“. Skutok milosrdenstva „mŕtvych pochovávať“ má vlastne dve smerovania. Prvé je potešovať pozostalých v ich bolesti z rozlúčenia s drahými zosnulými. To druhé smerovanie je naša milosrdná láska k zosnulým, prejav úcty pri pohrebe a modlitby za ich večnú spásu.

Smrť zapríčiňuje bolesť aj ľuďom, s ktorými bol zosnulý spojený. Okusujeme to najmä vtedy, keď nám zomierajú rodičia, súrodenci alebo priatelia. Bolesť z rozlúčenia nám zmierňuje kresťanská nádej, že sa raz opäť s nimi stretne, ale aj útecha od blízkych.

S našimi drahými zosnulými zostávame naďalej spojení modlitbami a láskou. Možno čakajú na svoje oslávenie ešte v očistci. Je to dočasný trest za hriechy. Duše zosnulých tam veľmi trpia za hriechy z pozemského života. Sami si už nemôžu pomôcť. Môžeme im však pomáhať my modlitbami a duchovnými obetami. Tak im skracujeme očistcový trest a urýchlujeme príchod do neba. Tu je hlavné uplatnenie milosrdenstva voči zosnulým.

Kresťanský pohreb považujeme za poslednú Veľkú noc kresťana. Pochovávanie mŕtveho tela do zeme symbolizuje akoby siatie zrna, ktoré raz vzklíči pri vzkriesení mŕtvych na konci sveta. V tom je naznačený veľkonočný ráz kresťanskej smrti a nádeje na vzkriesenie, ako aj zmysel spoločenstva so zosnulým, najmä modlitbou za očistenie jeho duše.

Milosrdenstvo so zosnulými znamená aj starostlivosť o cintoríny. Cintorín je posvätné miesto posledného odpočinku zosnulých. Tu čakajú na svoje vzkriesenie a oslávenie. Vieru v budúce vzkriesenie vyznávame aj starostou o hroby zosnulých a návštevami v cintoríne, kde sa za nich modlíme.

K milosrdenstvu voči zosnulým nás vyzýva aj ešte aj druhý skutok milosrdenstva „**modliť sa za živých a mŕtvych**“. Svojou smrťou naši zosnulí sa neodpojili od Cirkvi, sú v nej a nadobudli v nej „**nové postavenie**“. Nachádzajú sa v stave očisťovania za hriechy z pozemského života. Boh im odpustil previnenia, ale zostala im čiastka časných trestov, ktorá im prekáža vidieť Božiu tvár. Toto postavenie zomrelých, ktorí odišli z tohoto sveta v milosti, nazývame „**Očistec**“. Duše v očistci si už samé nemôžu pomôcť, sú odkázané na naše modlitby, ktorými im môžeme skracovať trest očistca. Celá putujúca Cirkev ich nosí vo svojom srdci a preukazuje im účinnú lásku svojimi modlitbami, ako o tom svedčí aj liturgia. Pri každej svätej omši si Božie zhromaždenie spomína na zomrelých a odporúča ich do milosrdnej lásky Otca. Veľmi účinným prejavom milosrdenstva voči našim zosnulým je dávať za nich odslúžiť svätú omšu.

Osobitným prejavom milosrdnej lásky voči našim zosnulým je venovať im úplné odpustky. O tomto prejave milosrdenstva hovorí Svätý Otec František tieto slová: „*S nimi sme spojení skrze svedectvo viery a lásky, ktoré nám zanechali. Ak na nich pamätáme pri slávení Eucharistie, môžeme sa za nich modliť vo veľkom tajomstve spoločenstva svätých, aby ich milosrdná tvár Otca oslobodila od všetkých stôp viny a mohla ich prijať k sebe do blaženosti, ktorá nemá konca.*“

Čo sú vlastne odpustky? Odpustky sú odpustenie časného trestu za hriechy už odpustené. Môžeme ich získať pre seba alebo ich získavame a aplikujeme pre duše zosnulých, aby sme ich vyslobodili z očistca. Svätý Otec je najvyšší zástupca Krista, má moc kl'účov, má moc zviazať na zemi, čo bude zviazané na nebi a má moc rozviazať na zemi, čo bude rozviazané aj v nebi. A preto on môže udeliť amnestiu, môže udeliť omilostenie z časných trestov, ktoré si za svoje hriechy zasluhujeme. Pri vyhlasovaní odpustenia časných trestov Cirkvi čerpá z nekonečných zásluh Ježiša Krista, Panny Márie a všetkých svätých. To je vlastne podstata udelenia odpustkov. Odpustky sú naozaj ako veľká Božia amnestia. Vo Svätom roku milosrdenstva sa táto amnestia vyhlasuje osobitným spôsobom, lebo sú to dni pokánia a návratu k Bohu.

Sväté písmo nás povzbudzuje modliť sa za mŕtvych: „*Je svätá a spasiteľná myšlienka modliť sa za mŕtvych, aby boli zbavení hriechov.*“ (2Mach 12, 46). Preto sa denne usilujeme prednášať Bohu naše modlitby orodovania za zosnulých. „*Naše prosby za nich nielenže im môžu pomáhať, ale môžu urobiť účinnejším aj ich orodovanie za nás.*“ (KKC, 958)